

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Γεννήθηκε στη [Λευκάδα](#) το 1824, από πατέρα ηπειρωτικής καταγωγής. Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στη Λευκάδα και στην [Κέρκυρα](#). Ύστερα πήγε στη [Γαλλία](#) και στην [Ιταλία](#) και σπούδασε [νομικά](#). Το επάγγελμα του δικηγόρου δεν το εξάσκησε ποτέ. Αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στην ποίηση. Ήταν πλούσιος κι έμενε στο γραφικό νησάκι [Μαδουρή](#).

Σε ηλικία 25 ετών παντρεύτηκε την κόρη του λογίου της [Βενετίας](#) Αιμιλίου Τυπάλδου την Ελοΐζα, την οποία υπεραγαπούσε μέχρι το τέλος της ζωής του. Μελέτησε πολύ τη γνήσια γλώσσα του λαού και την έκανε όργανο, για να εκφράσει τις ιδέες του. Χρησιμοποιώντας επικολυρικό στίχο, ο Βαλαωρίτης έγραψε για τους άθλους των [αγωνιστών του '21](#). Τα ποιήματά του αγαπήθηκαν στην εποχή τους, αλλά εξακολουθούν να εκτιμώνται ακόμη και σήμερα. Απέκτησε τον τίτλο του εθνικού ποιητή, ως ο πρώτος που έσκυψε «στις εγχώριες πηγές με την απόφαση να κάνει ελληνική ποίηση».

Έγραψε πολλά ποιήματα στα οποία διακρίνει κανείς μια πατριωτική ρωμαλεότητα, έναν ασυγκράτητο πατριωτισμό και μια αχαλίνωτη φαντασία. Από τα έργα του, που γνώρισαν επανειλημμένες εκδόσεις από τη βιβλιοθήκη Μαρασλή, σπουδαιότερα είναι τα εξής: *Στιχουργήματα, Μνημόσυνα, Κυρά Φροσύνη, Θανάσης Διάκος, Φωτεινός, Αστραπόγιαννος κλπ.*

Πέθανε στη Λευκάδα το [1879](#) από καρδιακή πάθηση. Γιος του ήταν ο [Ιωάννης Α. Βαλαωρίτης](#).

Θάνος Σκαραφίγκας

Και

Νίκος Σκούρας